

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 25. april 2005
Kontor: 2.k.kt.
J.nr.: 2004-2200-21
Sagsbeh.: abt
Fil-navn: LKS/FT-beh./Spm11.L72.svar

Besvarelse af spørgsmål nr. 11 (L 72), som Folketingets Kommunaludvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 7. april 2005

Spørgsmål 11:

"Ministeren bedes redegøre for, hvad der i forhold til borgernes retssikkerhed er en uhensigtsmæssig og unødvendig barriere i de gældende regler i bl.a. forvaltningslovens § 29, jf. bemærkningerne til forslaget."

Svar:

Det er min opfattelse, at den offentlige sektor skal indrettes på borgernes præmisser og med udgangspunkt i deres behov. Med kommunerne som borgernes hovedindgang til den offentlige sektor bliver det mere enkelt og overskueligt for borgerne at finde ud af, hvor man skal henvende sig.

Også i forhold til den enkelte kommunes egne opgaver er det hensigtsmæssigt, at borgerne ikke behøver at henvende sig i flere forskellige kontorer og forvaltninger for at kunne få løst almindelige borgerrelaterede opgaver, som udspringer af typisk forekommende livssituationer.

Formålet med lov om kommunale borgerservicecentre er derfor at fremme, at kommunale borgerservicecentre fungerer som borgernes indgang til den offentlige sektor, jf. lovforslagets § 1. Lovforslaget fjerner derfor en række uhensigtsmæssige juridiske barrierer *for borgerservicecentrenes opgavevaretagelse*, en opgavevaretagelse, der ikke finder sted ud fra et hensyn til den kommunale forvaltning, men ud fra et hensyn til borgeren.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4.3.2.4., udgør det efter Indenrigs- og Sundhedsministeriet en uhensigtsmæssig og unødvendig barriere, at et borgerservicecenter, som er organiseret som en selvstændig organisatorisk del af forvaltningen, i en ansøgningssag som udgangspunkt ikke kan indhente følsomme personoplysninger fra den fagforvaltning, der administrerer samme lovgivningsområde som det, ansøgningssagen henhører under, uden at skulle anmode borgeren om samtykke hertil. Der henvises til eksempel 1 i besvarelsen af spørgsmål nr. 7.

Når borgeren f.eks. anmoder borgerservicecenteret om at behandle en ansøgningssag efter sociallovgivningen, er det efter min opfattelse unødigt bureaukratisk og uflexibelt, hvis der skal indhentes et samtykke til at indhente sociale oplysninger, der af mere eller mindre tilfældige årsager ikke

befinder sig i servicecenteret, men i socialforvaltningen. Dette vil borgeren efter min vurdering også i almindelighed opleve som uforståeligt.

På denne baggrund er der i lovforslagets § 3, stk. 3, fastsat en regel om udveksling af oplysninger mellem et borgerservicecenter og en anden del af kommunens forvaltning i ansøgningssager, hvor disse varetager samme forvaltningsopgaver. Rækkevidden og indholdet af bestemmelsen er nærmere beskrevet i besvarelsen af spørgsmål nr. 15.

Jeg er af den opfattelse, at reglen ikke giver anledning til nogle retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, og at den i øvrigt ikke strider mod de hensyn, som ligger bag bestemmelsen i forvaltningslovens § 29. Der henvises i den forbindelse til besvarelsen af spørgsmål nr. 14 og 15.